

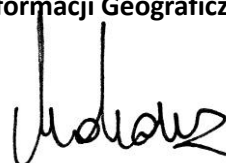
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO w obrębie ewidencyjnym Strachocin

organ sporządzający:

Wójt Gminy Stargard Szczeciński

wykonawca:

**Pracownia Ochrony Środowiska i
Systemów Informacji Geograficznej
GEOECOM**



Toruń

październik 2014 rok

aktualizacja – sierpień 2015 rok

1. WSTĘP.....	5
2. OPIS ZAWARTOŚCI OCENIANEGO DOKUMENTU PLANISTYCZNEGO ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM ZAWARTYCH W NIM CELÓW	7
3. CELE OKREŚLONE W INNYCH DOKUMENTACH DOTYCZĄCYCH OBSZARU MIEJSCOWEGO PLANU.....	10
4. OPIS I OCENA STANU ŚRODOWISKA OBSZARU PLANU	10
4.1. Położenie obszaru opracowania	10
4.2. Klimat i zjawiska atmosferyczne.....	11
4.2. Rzeźba terenu	12
4.3. Budowa geologiczna.....	12
4.4. Wody podziemne	14
4.5. Wody powierzchniowe	15
4.6. Walory przyrodnicze.....	16
5. ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENNE I OCHRONA ZASOBÓW PRZYRODY.....	18
5.1. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych przed antropopresją.....	18
5.2. Ocena zachowania walorów krajobrazowych terenu	19
5.3. Przydatność terenu do rozwoju funkcji użytkowych	20
6. CHARAKTERYSTYKA PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU, W TYM SZCZEGÓLNIIE DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW CHRONIONYCH.....	21
6.1. Ochrona powietrza atmosferycznego.....	21
6.2. Ochrona gleb i ochrona powierzchni ziemi	21
6.3. Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych.....	22
6.4. Hałas	22
6.5. Promieniowanie elektromagnetyczne	23
7. CHARAKTERYSTYKA POTENCJALNYCH ZMIAN ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ OCENIANEGO DOKUMENTU	23
8. OCENA I DEFINICJA PROBLEMÓW ŚRODOWISKOWYCH OBSZARU PLANU.....	24
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURY2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO	25
10. OPIS STANU ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYMI ZNACZĄCYMI SKUTKAMI DLA ŚRODOWISKA I OBSZARÓW NATURA 2000	28
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W MIEJSCOWYM PLANIE	29
12. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE UB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, A SZCZEGÓLNIIE NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ I SPÓJNOŚĆ OBSZARÓW NATURA 2000	29
13. INFORMACJE O STOSOWANYCH METODACH SPORZĄDZANIA PROGNOZY	30
14. PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ OCENIANEGO DOKUMENTU.....	31
15. OCENA PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ I SPÓJNOŚĆ OBSZARÓW NATURA 2000.....	32
16. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	32

17.	WNIOSKI	32
18.	STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	33
19.	LITERATURA I WYKORZYSTANE MATERIAŁY	34

1. WSTĘP

Niniejsza prognoza jest częścią procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu planu opracowywanego na podstawie Uchwały Nr XXI/180/12 Rady Gminy Stargard Szczeciński z dnia 26 października 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym Strachocin. Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko opiera się o przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199 poz. 1227 z późn. zm.) – zwanej dalej „ustawą ooś”.

Podstawą formalną wykonania opracowania jest zlecenie **Pracowni Architektonicznej InSideStudio Cezary Rewolte**. Całość prac wykonanych w celu sporządzenia niniejszego opracowania spoczywała po stronie autorów - Jakuba Makarewicza, Darii Witkowskiej i Dawida Sekuły. W opracowaniu Prognozy wykorzystano materiały źródłowe, których wykaz zamieszczono na końcu opracowania.

Obligatoryjny zakres prognozy oddziaływania na środowisko opracowywanej na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego precyzuje art. 51 ustawy ooś. Zakres ten został uzgodniony z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym oraz z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Szczecinie. Organy nie wniosły istotnych zmian w zakresie prognozy w przedmiotowej sprawie, w stosunku do zakresu zawartego w ustawie ooś.

Prognoza sporządzona została według zaleceń zawartych w podręczniku „Natura 2000 w planowaniu przestrzennym – rola korytarzy ekologicznych” M. Kistowskiego i M. Pchałka (2009). Obejmuje ona cztery części podstawowe i piątą – podsumowującą, na które składają się:

- Część dokumentacyjno - analityczna, polegająca na określeniu metod sporządzania prognozy, omówieniu treści ocenianego projektu dokumentu planistycznego oraz celów sformułowanych w innych przyjętych lub wcześniej przygotowanych dokumentach dotyczących przestrzeni przedmiotowego obszaru, a także na charakterystyce stanu środowiska oraz problemów ochrony środowiska (szczególnie odnoszących się do obszarów i obiektów chronionych w świetle u.o.p.) w obszarze objętym opracowaniem.
- Część dotycząca oceny zgodności z innymi dokumentami, polegająca na ocenie wewnętrznej zgodności dokumentu, sposobu uwzględnienia w analizowanym dokumencie celów (w szczególności dotyczących ochrony środowiska) sformułowanych w innych dokumentach dotyczących opracowywanego obszaru, a także ocenie sposobu uwzględnienia w ocenianym dokumencie problemów ochrony środowiska występujących na analizowanym obszarze, szczególnie dotyczących ochrony przyrody.
- Część oceny oddziaływania na środowisko, która obejmuje określenie przewidywanych znaczących oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, ludzi oraz wybrane elementy środowiska „zbudowanego”, oraz na cele i przedmiot ochrony, jak i integralność oraz spójność obszarów Natura 2000.
- Część konkluzji i wskazań dotyczących zmian projektu dokumentu, stanowiących kluczowe wnioski z przeprowadzonej oceny, zawierające w szczególności charakterystykę oddziaływań i ich istotności (w tym dla gatunków i siedlisk o znaczeniu priorytetowym) oraz propozycje: 1) działań łagodzących, 2) rozwiązań alternatywnych w stosunku do zawartych w ocenianym dokumencie w tym odrębnie dla działań mogących powodować znaczące negatywne skutki

dla celów i przedmiotów ochrony oraz integralności i spójności obszarów N2000, 3) działań kompensujących negatywne skutki dla środowiska, a szczególnie dla obszarów N2000, 4) metod monitorowania skutków realizacji ustaleń ocenianego dokumentu planistycznego dla środowiska.

- Część podsumowująca, zawierająca wnioski z wcześniej przeprowadzonych etapów.

Prognoza jest wysoko specjalistycznym instrumentem posiadającym wszystkie cechy analizy systemowej. Jako taka stosuje metody otwarte, dostosowane do rodzaju i charakteru analizowanego dokumentu - tj. projektu planu. Jej zadaniem jest wskazywanie i przedstawianie skutków środowiskowych związanych z przyszłym uchwaleniem przez decydentów projektu planu oraz sposobów uniknięcia niepożądanych skutków działań.

Prognoza do projektu planu nie jest dokumentem, który w sposób ilościowy wskazuje presje i oddziaływania, wynikające z realizacji zapisów planu, a pokazuje, na przykładzie konkretnych przykładów, ogólny kierunek, w którym zmierzać będą przyszłe problemy środowiskowe wynikające z realizacji dokumentu. Jest to wynikiem stosunkowo ogólnych danych o przyszłych inwestycjach, szczególnie w odniesieniu do szczegółów technicznych, które mogą mieć istotne znaczenie dla wielkości wywieranych presji środowiskowych. Skupiono się zatem na określeniu jakościowym kierunków przemian oraz poddano charakterystyce cechy poszczególnych oddziaływań.

2. OPIS ZAWARTOŚCI OCENIANEGO DOKUMENTU PLANISTYCZNEGO ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM ZAWARTYCH W NIM CELÓW

Pod względem środowiskowym obszar objęty sporządzeniem zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym Strachocin jest typowym obszarem wiejskim, o częściowo lub znacznie przekształconym środowisku naturalnym.

Pod względem abiotycznym obszar planu należy do obszarów przekształconych. Również rzeźba terenu została przekształcona na skutek działalności rolniczej i umocnień wewnętrznych ciągów komunikacyjnych. Sieć hydrograficzną tworzy rzeka Krąpiel, Młynówka oraz Kanał Strumyk, utworzony na potrzeby małej elektrowni wodnej. Świat zwierzęcy na terenie planu reprezentują liczne gatunki ptaków, płazów, gadów oraz bezkręgowców, wśród których występują gatunki chronione. Fauna obszaru generalnie jest bogata jak na tereny rolnicze i odznacza się bioróżnorodnością.

Ponieważ obszar planu w większości podporządkowany jest człowiekowi i jego gospodarce pojawiają się tu problemy wpływu jego działalności na jakość jego życia. Sprawy związane z gospodarką ściekową i odpadami zostały w zasadzie rozwiązane lub są obecnie rozwiązywane w ramach bieżącego dostosowania do obowiązujących w tym zakresie uregulowań prawnych. Pozostają w dużej mierze sprawy związane z ekspansją zabudowy.

W obrębie obszaru objętego planem znajduje się specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Dolina Krąpieli” PLH320005, co wiąże się z pewnymi ograniczeniami dotyczącymi działalności inwestycyjnej, zawartymi w tekście miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Na całym obszarze projektowanego miejscowego planu siedliska naturalne występują lokalnie. Zaliczyć można do nich ziołorośla w obrębie obszaru Natura 2000 „Dolina Krąpieli”, obszary łąkowe oraz stary drzewostan liściasty znajdujący się na wschód od drogi krajowej nr 20, na zachodzie obszaru objętego miejscowym planem.

Do sporządzenia planu przystąpiono na podstawie wniosków właścicieli nieruchomości, które dotyczyły zmiany niektórych ustaleń obowiązującego planu, tj.:

- 1) powiększenia obszaru przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową,
- 2) zmiany przeznaczenia terenu z funkcji usługowej na funkcję mieszkaniową.

Celem sporządzenia miejscowego planu jest wyznaczenie miejsc pod zabudowę mieszkaniową, mieszkaniową z dopuszczeniem usług, usługową, ochrona zachowanych wartości kulturowych w postaci kościoła ewangelickiego cmentarza i kilku obiektów zabudowy zagrodowej, a także dostosowanie istniejących zapisów obowiązującego planu do nowych realiów społecznych i gospodarczych, pojawiających się w miarę rozwoju wsi Strachocin – przedmieścia Stargardu Szczecińskiego w świetle przepisów prawa.

Biorąc pod uwagę uwarunkowania fizyczne, przyrodnicze oraz wynikające z dotychczasowego zagospodarowania przestrzeni, obszar planu został podzielony na tereny funkcjonalno-przestrzenne, charakteryzujące się odmiennymi warunkami, wpływającymi na ich obecne i docelowe przeznaczenie, zagospodarowanie i użytkowanie. Jednostki te są wyraźnie zdefiniowane w strukturze przestrzennej.

W granicach miejscowego planu wyznaczono tereny:

- MN - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- MN,U - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług,
- R, WS - teren upraw rolnych, wody powierzchniowe,
- U - teren zabudowy usługowej,
- UK - teren usług sakralnych,
- UO - teren usług oświaty,
- ZP - teren zieleni parkowej,
- ZL - teren zieleni leśnej,
- ZL,Z, WS - teren zieleni leśnej i zieleni naturalnej, wody powierzchniowe,
- E - teren stacji transformatorowej,
- EE - teren małej elektrowni wodnej,
- KD.L - teren drogi publicznej – ulica lokalna,
- KD.D - teren drogi publicznej – ulica dojazdowa,
- KDW - teren drogi wewnętrznej.

W obszarze planu obowiązuje zakaz lokalizacji nowych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Na wszystkich terenach mieszkaniowych, mieszkaniowych z dopuszczeniem usług, usługowych dopuszcza się wyłącznie poziom hałasu w środowisku określone w obowiązujących przepisach o ochronie środowiska.



Rysunek 1: Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym Strachocin

3. CELE OKREŚLONE W INNYCH DOKUMENTACH DOTYCZĄCYCH OBSZARU MIEJSCOWEGO PLANU

Ustalenia „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Stargard Szczeciński”

„Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Stargard Szczeciński”, zostało uchwalone uchwalonego Uchwałą Nr XIII/89/95 Rady Gminy Stargard Szczeciński z dnia 28 września 1995 r., zmienionego Uchwałą Nr XXIII/182/2001 Rady Gminy w Stargardzie Szczecińskim z dnia 23 lutego 2001 r. (Dziennik Urzędowy Województwa Zachodniopomorskiego z 2001 r. Nr 10 poz. 19), Uchwałą Nr XXIV/181/05 Rady Gminy Stargard Szczeciński z dnia 28 stycznia 2005 r. oraz Uchwałą Nr XXXIII/247/05 Rady Gminy Stargard Szczeciński z dnia 30 grudnia 2005 r. W ww. "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stargard Szczeciński", przedmiotowy teren znajduje się w obrębie jednostki „Dp” obejmującej obręby geodezyjne Strachocin i Święte pełniące funkcję komunikacyjno – tranzytową z noworealizowanym węzłem drogowym Święte na drodze krajowej nr 10. W obrębie Strachocina po wschodniej stronie istniejącej zabudowy wsi, projektuje się kontynuację zabudowy mieszkaniowej. Natomiast po stronie zachodniej wsi przeznacza się tereny pod bazy, składy, usługi nieuciążliwe z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej.

Realizacja zamierzeń inwestycyjnych w tej jednostce musi uwzględniać projektowany zespół przyrodniczo – krajobrazowy – w Dolinie Krąpieli ZPK-1 i specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Dolina Kąpieli” zatwierdzony dyrektywą unijną w listopadzie 2007 r.

Dokonując analizy dotyczącej zasadności przystąpienia do sporządzenia planu (zgodnie z art. 14 ust. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym) zbadano i stwierdzono zgodność przewidywanych rozwiązań w planie z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Stargard Szczeciński.

4. OPIS I OCENA STANU ŚRODOWISKA OBSZARU PLANU

4.1. Położenie obszaru opracowania

Obszar objęty niniejszym opracowaniem znajduje się w centrum Gminy Stargard Szczeciński, na południowy wschód od miasta Stargard Szczeciński, w województwie zachodniopomorskim. Obszar opracowania ma powierzchnię około 12,17 ha i obejmuje wieś Strachocin, której południową granicę stanowi rzeka Krąpiel. Na północy obszar ograniczają tereny z zabudową zagrodową wsi. Zachodnią granicę wyznacza droga krajowa nr 20, natomiast wschodnią działka ewidencyjna nr 192.

Według regionalizacji fizyczno-geograficznej Kondrackiego analizowany teren położony jest w makroregionie Pobrzeże Szczecińskie, mezoregionie Równina Pyrzycko-Stargardzka.

W sąsiedztwie drogi krajowej nr 20 znajduje się las liściasty, będący pozostałością dawnych lasów Doliny Krąpieli. W centralnej części obszaru, wzdłuż drogi gminnej, zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa i usługowa. Część wschodnia obejmuje tereny usługowe, zabudowę zagrodową, kościół, szkołę, tereny zieleni urządzonej oraz grunty rolne. W południowo-wschodniej części obszaru, pomiędzy zabudowaniami a rzeką Krąpielą, znajdują się odłogowane użytki zielone i pola uprawne.



Rysunek 2. Obszar objęty projektem zmiany miejscowego planu

4.2 Klimat i zjawiska atmosferyczne

Według regionalizacji klimatycznej Koźmińskiego obszar objęty opracowaniem można zaliczyć do krainy VII Goleniowsko-Pyrzyckiej. Warunki pogodowe kształtowane są tu przez masy powietrza napływające z Atlantyku oraz w mniejszym stopniu z głębi Eurazji. Średnia temperatura dla tych obszarów wynosi 7,5-8,0 °C. W czasie okresu wegetacyjnego, trwającego przeciętnie 217-224 dni, temperatura oscyluje między 13,6 a 14°C. Obszary te charakteryzuje wysoka roczna wartość wilgotności względnej powietrza, która wynosi 80-82 %. Roczna suma opadów wynosi 500-600 mm, czyli zbliżona jest do średniej sumy opadów dla całej Polski. Na rozpatrywanym terenie dominują wiatry z kierunku południowo-zachodniego, natomiast najrzadziej z kierunku północno-wschodniego.

Istotne znaczenie dla warunków zagospodarowania terenu ma rodzaj lokalnego topoklimatu, który jest pochodną najważniejszych części składowych środowiska, takich jak: morfologia terenu, która decyduje o jego ekspozycji, rodzaj pokrycia terenu, obecność wód powierzchniowych, rodzaj gruntów budujących podłoże budowlane oraz głębokość zalegania wód gruntowych, które wspólnie wpływają na poziom wilgotności. Na obszarze opracowania można wydzielić topoklimat terenów zabudowanych pozostający pod wpływem kilku czynników:

- wód powierzchniowych płynących – które wpływają łagodząco na temperaturę powietrza oraz powodują wzrost jego wilgotności, a także częste występowanie mgieł;
- powierzchni leśnych – które ograniczają prędkość wiatru i prowadzą do zwiększenia wilgotności powietrza i obniżenia temperatur.

Czynniki te w naturalny sposób silniej oddziałują na topoklimat w miarę zbliżania się do nich. Ogólnie warunki topoklimatyczne na obszarze planu można określić jako bardzo korzystne do stałego pobytu ludności.

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu:

- 1. topoklimat jest korzystny dla stałego pobytu ludzi;**
- 2. nie zachodzi potrzeba stosowania specjalnych zapisów planu związanych z warunkami topoklimatycznymi.**

4.2. Rzeźba terenu

Pod względem geomorfologicznym jest to fragment doliny rzeki Krąpiel z obniżeniami bezodpływowymi, w obrębie Pobrzeża Szczecińskiego. Rzeka Krąpiel stanowiąca południową granicę obszaru przecina wysoczyznę moreny dennej. W okolicach Strachocina dno doliny znajduje się na wysokości do 20,5 m n.p.m. Stoki doliny charakteryzują się zróżnicowanym nachyleniem. W części wschodniej analizowanego terenu dolina pokryta lasem. W części zachodniej dolina jest U-kształtna z dużym udziałem zbiorowisk otwartych.

Najwyższy punkt terenu znajduje się na jego północno wschodnim krańcu na wysokości 34,8 m n.p.m., natomiast wzdłuż brzegów Krąpieli teren opada do poziomu 23-24 m n.p.m. Na terenie działki 191/3 spadek nie przekracza 1,5%. Podobnie w okolicach rowu odprowadzającego wody do Młynówki spadek dochodzi 1,8%. W części centralnej obszaru nachylenie jest nieco większe. Na obszarze działek nr 194 – 196 znajduje się skarpa, gdzie spadki miejscami przekraczają 8%, co jest wartością wymagającą uwzględniania w projekcie budowlanym.

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu:

- 1. nie występują obszary osuwania się mas ziemnych; naturalna skarpa położona w terenach elementarnych 12 MN,U i 15 R jest wyłączona z terenu przeznaczonego do zabudowy;**
- 2. spadki terenu we wschodniej części obszaru przekraczają 8%, gdzie wskazane ograniczenie zabudowy;**
- 3. w razie usunięcia zieleni stabilizującej skarpe w obszarze najwyższych wartości spadków wymaga ona stosowania technicznych środków zapobiegających erozji nieumocnionych, odsłoniętych części.**

4.3. Budowa geologiczna

Pod względem geologiczno-strukturalnym Strachocin leży w obrębie południowej części niecki szczecińskiej. Decydujący wpływ na obecny kształt powierzchni gminy miały zlodowacenia bałtyckie, oraz okres regresji lądolodu. Rzeźba powierzchni gminy została ukształtowana w wyniku działalności potężnego lobu Odry.

W południowo-zachodniej części gminy, gliny zwałowe przykrywają osady związane z powstaniem zastoiska pyrzyckiego w czasie postoju lądolodu na linii moren szczecińskich. Na osady zastoiskowe składają się piaski iły i mułki, na których w późniejszym okresie wykształciły się znane pyrzyckie czarne ziemie. Ostatnim etapem formowania się podłoża geologicznego gminy było powstanie osadów holocenów. Należą do nich przede wszystkim torfy i namuły odkładające się w obniżeniach terenu, oraz osady fluwialne w dolinach rzek.

Na potrzeby opracowania ekofizjograficznego do przedmiotowego miejscowego planu, wykonano dokumentację geologiczną obejmującą warunki geotechniczne i rozpoznanie warunków gruntowo – wodnych. W ramach prac polowych wykonano siedem otworów nierurowanych do głębokości 5,00 m.p.p.t., z czego pięć z nich leży w obrębie obszaru objętego projektem zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Próby gruntów pobrano do badań makroskopowych.

W podłożu dokumentowanego terenu, do głębokości wykonanych otworów, zalegają osady czwartorzędowe wieku holocenńskiego reprezentowane przez warstwę gleby i piasku próchnicznego o miąższości ca 0,60 - 1,40 m., bagienne torfy, namuły piaszczyste, gliny z domieszką części organicznych i aluwialne piaski.

Występujące w podłożu grunty, zaliczono do pięciu warstw geotechnicznych, obejmujących grunty o zbliżonych parametrach geotechnicznych. Z podziału wyłączono warstwę gleby i piasku próchnicznego.

Warstwa geotechniczna Ia - stanowią ją mokre torfy, występujące w stanie średnio rozłożonym i rozłożonym.

Warstwa geotechniczna Ib - obejmuje wilgotne namuły piaszczyste, występujące w stanie miękkoplastycznym. Wartość charakterystyczną stopnia plastyczności przyjęto w wysokości: $IL(n) = 0,55$.

Warstwa geotechniczna II - tworzą wilgotne gliny piaszczyste przewarstwione piaskiem próchnicznym z domieszką części organicznych, występujące w stanie plastycznym. Wartość charakterystyczną stopnia plastyczności przyjęto w wysokości: $IL(n) = 0,40$. Grunty warstwy geotechnicznej II należą do grupy gruntów spoistych, zastoiskowych.

Warstwa geotechniczna IIIa - zaliczono tu wilgotne i nawodnione piaski drobne i średnie z domieszką części organicznych, piaski średnie z domieszką części organicznych i kamieni i piaski drobne, występujące w stanie średnio zagęszczonym oraz pospółki i żwir. Wartość charakterystyczną stopnia zagęszczenia przyjęto w wysokości: $ID(n) = 0,45$.

Warstwa geotechniczna IIIb – stanowią ją nawodnione piaski drobne z domieszką części organicznych, piaski średnie z domieszką części organicznych, żwiru i kamieni, piaski grube z domieszką żwiru oraz piaski drobne, występujące w stanie zagęszczonym. $ID(n) = 0,60-0,70$

Występujące w podłożu grunty warstw geotechnicznych IIIa, IIIb są nośne i nadają się do bezpośredniego posadowienia, natomiast gleba, piaski próchniczne i grunty warstw geotechnicznych Ia, Ib są słabonośne. Grunty warstwy geotechnicznej II charakteryzują się niższymi parametrami wytrzymałościowymi.

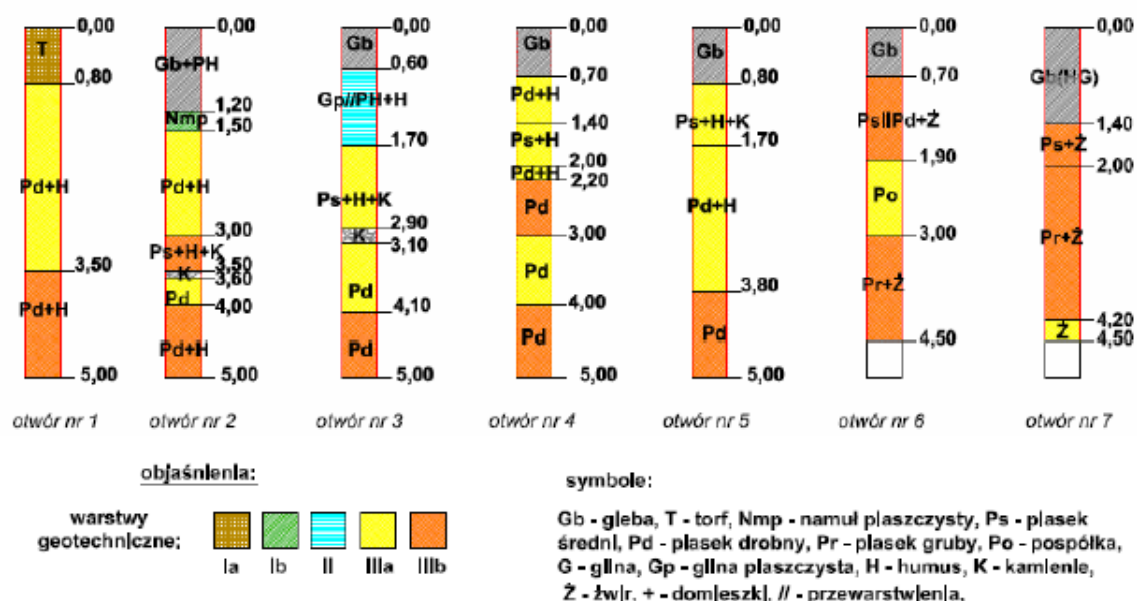
W okolicach otworów 1, 2, 3, 6 i 7 sytuację dodatkowo komplikuje wysoki poziom wód gruntowych. W praktyce posadowienie budynków w obszarze, będzie wymagało wymiany gruntu i zabezpieczeń w postaci drenażu lub izolacji przeciwwodnych.

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu:

- 1. nie występują tereny i obszary górnicze;**
- 2. nie występują udokumentowane złoża kopalin pospolitych i podstawowych;**
- 3. należy wykonywać dodatkowe badania geotechniczne ze względu na występowanie utworów organicznych oraz wysokiego poziomu wód gruntowych.**



Rysunek 3. Obszar objęty dokumentacją geologiczną



Rysunek 4. Poziomy warstw geotechnicznych

4.4. Wody podziemne

Teren w rejonie projektowanego planu nie jest zróżnicowany hipsometrycznie, więc głębokość zalegania pierwszego zwierciadła wód podziemnych nie jest silnie zróżnicowana. Do głównych czynników regulujących wysokość zwierciadła wód podziemnych zaliczyć trzeba rzekę Krapiel. Jest ona bazą drenażu na obszarze wsi oraz ewapotranspiracji wód pierwszego poziomu. Brakuje tu lokalnych baz drenażu. Uwzględniając czynniki lokalne można stwierdzić, że głębokość zalegania zwierciadła wód podziemnych nie przekracza 2,5 m p.p.t. Wahania wód podziemnych związane z

sezonowymi zmianami zasilania i drenażu mogą wynosić w opisywanym rejonie około 1 m. Oznacza to, że w okresach wzmożonych opadów atmosferycznych poziom wód podziemnych może wynosić około 0,9 do 1,4 m p.p.t. zaś w okresach posusznych opada do około 2 m p.p.t.

Ze względu na fakt, iż piaski i żwiry sprzyjają infiltracji wód opadowych i roztopowych, wody te posiadają tendencję do utrzymywania się w przypowierzchniowym, stosunkowo płytkim interwale gruntu, ale w bardzo krótkim czasie. Dochodzi następnie do infiltracji wód do gruntu i warstwy wodonośnej.

Obszar opracowania położony jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 123. Jest to porowy, czwartorzędowy zbiornik międzymorenowy Stargard – Goleniów o szacunkowych zasobach dyspozycyjnych w wysokości 83 tys. m³/d i średniej głębokości ujęcia 45 m.

Analizowany obszar miejscowego planu, zgodnie z wytycznymi Ramowej Dyrektywy Wodnej i Dyrektywy Azotowej, położony jest poza obszarami szczególnie narażonym na odpływ azotu ze źródeł rolniczych. Mimo to należy zwrócić tu szczególną uwagę na gospodarkę wodno-ściekową z uwagi na ochronę zasobów wód podziemnych GZWP nr 123. Ponadto dopływ wód doliną Krąpieli w obręb struktury doliny Iny ma znaczny wpływ na zasoby wodne poziomu użytkowego eksploatowanego na ujęciu „Stargard - Południe”. Piaszczyste półki terasów oraz dno Krąpieli stanowią obszar alimentacyjny Iny, dlatego też ochrona przed zanieczyszczeniami powierzchniowymi tego terenu ma znaczenie ponadlokalne.

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu:

- 1. występują tereny włączone do GZWP nr 123;**
- 2. zwierciadło wód podziemnych występuje płytko pod powierzchnią terenu i podlega sezonowym zmianom głębokości zalegania, nawiązującym do okresów zasilania i zacierpywania zasobów;**
- 3. nie występują poziomy wodonośne o znaczeniu użytkowym;**
- 4. wody podziemne pierwszego poziomu wodonośnego nie posiadają izolacji od powierzchni terenu i są przez to bardzo podatne na zanieczyszczenie;**
- 5. zasoby wodne pierwszego poziomu wodonośnego nie pozwalają na perspektywiczną eksploatację.**

4.5. Wody powierzchniowe

Na obszarze planu występują obiekty hydrograficzne typu liniowego – Kanał Strumyk, na którym wybudowano jaz piętrzący, Młynówka, odchodząca od Krąpieli w kierunku północno-zachodnim oraz rzeka Krąpiel, która leży poza granicą opracowania, lecz wywiera silny wpływ na jego stosunki wodne. Kanał Młynówka pełni funkcję regulującą poziom wód Krąpieli. Sieć hydrograficzną uzupełniają rowy melioracyjne regulujące poziom wód powierzchniowych. Rowy melioracyjne mają charakter rowów okresowych i epizodycznych. Mogą wypełniać się wodą jedynie w okresie roztopów. Kanał Strumyk stanowi źródło energii odnawialnej poprzez małą elektrownię wodną.

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu:

- 1. Część obszaru projektu planu znajduje się w granicach obszaru, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat, oznaczonego na rysunku planu (Prawo wodne Dz. U. z 2012 r. poz. 145 z późn. zm.).**
- 2. Część obszaru projektu planu znajduje się w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, oznaczonego na rysunku planu - teren elementarny 17 EE (Prawo wodne Dz. U. z 2012 r. poz. 145 z późn. zm.).**

4.6. Walory przyrodnicze

W granicach opracowania, poza obszarem zainwestowanym, w którym dużą rolę odgrywają gatunki antropogeniczne, występują siedliska naturalne takie jak: zespół ziołorośli i łąk nadrzecznych, starodrzew liściasty. Na obszarach porolnych, polach i łąkach odłogowanych zachodzi proces sukcesji wtórnej, która wiąże się z odtworzeniem naturalnego zbiorowiska charakterystycznego dla lokalnych warunków środowiskowych.

Roślinność towarzysząca uprawom roślin zbożowych: maruna bezwonna (*Tripleurospermum inodorum*), rumianek pospolity (*Chamomilla recutita*), skrytek polny (*Aphanes arvensis*), miotła zbożowa (*Apera spica-venti*) chaber bławatek (*Centaurea cyanus*), rumian polny (*Anthemis arvensis*), ostróżeczka polna (*Consolida regalis*), nawrot polny (*Lithospermum arvense*), mak polny (*Papaver rhoeas*), wyka drobnokwiatowa (*Vicia hirsuta*).

Roślinność antropogenicznych, nawożonych, wilgotnych łąk: rdest wężownik (*Polygonum bistorta*), koniczyna białoróżowa (*Trifolium hybridum* ssp. *hybridum*), niezapominajka błotna (*Myosotis palustris*), kuklik zwisły (*Geum rivale*), komonica błotna (*Lotus uliginosus*), kłosówka wełnista (*Holcus lanatus*), babka lancetowata (*Plantago lanceolata*), wiechlina łąkowa (agg.) (*Poa pratensis*), jaskier ostry (*Ranunculus acris* ssp. *acris*), szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa*), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense*), wyka ptasia (*Vicia cracca*), krwawnik pospolity (*Achillea millefolium*), kupkówka pospolita (*Dactylis glomerata*), marchew zwyczajna (*Daucus carota*), barszcz zwyczajny typowy (*Heracleum sphondylium* ssp. *sphondylium*), mniszek pospolity (*Taraxacum officinale*), szczaw kędzierzawy (*Rumex crispus*), koniczyna biała, (*Trifolium repens*), jaskier rozłogowy (*Ranunculus repens*).

Zbiorowiska drzewiaste: topola czarna (*Populus nigra*), olsza czarna (*Alnus glutinosa*), wierzba biała (*Salix alba*) wiąz (*Ulmus* sp), jesion (*Fraxinus excelsior*), lipa drobnolistna (*Tilia cordata*), robinia akacjowa (*Robinia psudacacia*), świerk (*Picea*), jarząb pospolity (*Sorbus aucuparia*), brzoza (*Betula*), podagrycznik pospolity (*Aegopodium podagraria*), niecierpek drobnokwiatowy (*Impatiens parviflora*), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica*), jaskier kosmaty (*Ranunculus lanuginosus*), nercznica samcza (*Dryopteris filix-mas*), sałatnica leśna (*Aposeris foetida*), sit skupiony (*Juncus conglomeratus*), wierzbowica kosmata (*Epilobium hirsutum*), kupkówka pospolita (*Dactylis Glomerata*), śmiełek darniowy (*Dechampsia caespitosa*), przytulica czepna (*Galium aparine*), perz zwyczajny (*Agropyron repens*), gwiazdnica pospolita (*Stellaria media*), rdestówka powojowata (*Fallopia convolvulus*), czeremcha zwyczajna (*Prunus padus*), trzmielina brodawkowata (*Euonymus verrucosa*), kruszyna pospolita (*Frangula alnus*), dziki bez czarny (*Sambucus nigra*).

Roślinność zielna wzdłuż brzegów Krąpieci: sitowie leśne (*Scirpus silvaticus*), ostrożeń warzywny (*Cirsium oleraceum*), sit skupiony (*Juncus conglomeratus*), mniszek błotny (*Taraxacum palustre*), skrzyp olbrzymi (*Equisetum telmateia*), kłosownica leśna (*Brachypodium sylvaticum*),

kielisznik zaroślowy (*Calystegia sepium*), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica*), jeżyna popielica (*Rubus caesius*), wierzbownica kosmata (*Epilobium hirsutum*), wierzbownica drobnokwiatowa (*Epilobium parviflorum*), sit rozpierzchły (*Juncus effusus*), podagrycznik pospolity (*Aegopodium podagraria*), rdestówka zaroślowa (*Fallopia dumentorum*), chmiel zwyczajny (*Humulus lupulus*) i wierzbownica kosmata (*Epilobium hirsutum*), trzcina pospolita (*Phragmites australis*).

Zbiorowiska terenów otwartych (nieużytki): trzcinnik piaskowy, wierzbówka kiprzyca (*Chamaenerion angustifolium*), starzec leśny (*Senecio sylvaticus*), ostrożeń polny (*Cirsium arvense*), bylica pospolita (*Artemisia vulgaris*), dziewanna pospolita (*Verbascum nigrum*), rajgras wyniosły (*Arrhenatherum elatius*), rudbekia naga (*Rudbeckia laciniata*), nawłóć kanadyjska (*Solidago canadensis*), nawłóć późna (*Solidago gigantea*), mydlnica lekarska (*Saponaria officinalis*), oset kędzierzawy (*Carduus crispus*), jeżyna popielica (*Rubus caesius*), starzec nadrzeczny (*Senecio fluviatilis*), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica*), szczaw kędzierzawy (*Rumex crispus*), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense*) i koniczyna biała (*T. repens*), mietlica rozłogowa (*Agrostis stolonifera*) czy mniszek pospolity (*Taraxacum officinale*), karbienieć pospolity (*Lycopus europaeus*) sit skupiony (*Juncus conglomeratus*), podbiał pospolity (*tussilago farfara*), wyka drobnokwiatowa (*Vicia hirsuta*), popłoch pospolity (*Onopordum acanthium*), wierzbownica bladuróżowa (*Epilobium roseum*), wierzbownica błotna (*E. palustre*) i wierzbownica drobnokwiatowa (*E. parviflorum*), stulisz sztywny (*Sisymbrium strictissimum*).

Na wschodzie w granicach znajduje się teren, który niegdyś funkcjonował jako teren zieleni urządzonej, a wcześniej był to cmentarz ewangelicki. Całość została dobrze zakomponowana z miejscem na ognisko, dzisiaj jednak wymaga odchwaszczenia i pielęgnacji. Obecnie rosną tam okazałe nasadzenia dębów, żywotników, tawuły, brzozy i innych ozdobnych odmian drzew i krzewów iglastych i liściastych, które są zaniedbane. Wskazane jest zachowanie ogrodu w formie terenu zieleni lub zaadoptowanie istniejących nasadzeń w przyszłym zagospodarowaniu.

Fauna: bezkręgowce: biegacz skórzasty, biegacz fioletowy, biegacz ogrodowy, biegacz granulowany, biegacz pomarszczony, biegacz gajowy, biegacz złocisty, trzmiel ziemny, trzmiel kamienny, trzmiel polny, mrówka rudnica, kozioróg dębosz, ślimak winniczek, fauna reofilna: szczeżuja spłaszczona, skójka malarska, skójka gruboskorupkowa, żyworódka rzeczna, herpetofauna: traszka zwyczajna, żaba wodna, żaba śmieszka, żaba jeziorkowa, żaba trawna, żaba moczarowa, rzekotka drzewna, padalec, zaskroniec, jaszczurka zwinka, awifauna: kania czarna, pliszka górską, perkoz rdzawoszyi, bocian biały (*Ciconia ciconia*), wodnik, orlik krzykliwy, wydra, ssaki: sarna (*Capreolus capreolus*), kuna domowa i ryjówka malutka.

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu:

- 1. tereny zieleni na obszarach zabudowanych są utrzymywane w dobrym stanie, zadbane i pielęgnowane z ciekawym i różnorodnym składem gatunkowym;**
- 2. konieczne jest dokonanie przeglądu drzew przyulicznych;**
- 3. wskazane jest zachowanie i regularna pielęgnacja zieleni urządzonej na terenie działki ewidencyjnej nr 192 funkcjonującej na planie jako teren elementarny 14 ZP.**

5. ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENNE I OCHRONA ZASOBÓW PRZYRODY

5.1. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych przed antropopresją

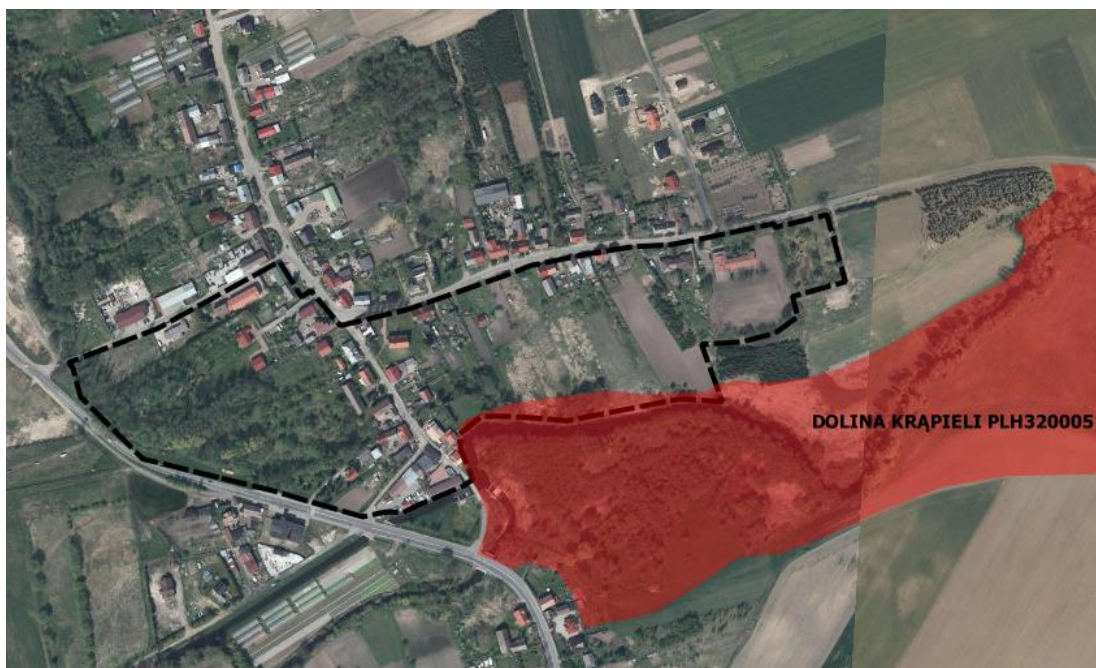
Opisywany teren znajduje się częściowo w granicach obszaru Natura 2000 „Dolina Krąpieli” o kodzie PLH320005. Ochroną objęto tereny nadbrzeżne rzeki Krąpieli na wschodzie rozpatrywanego obszaru. Obszar „Dolina Krąpieli” powstał w grudniu 2002 roku (zatwierdzony w listopadzie 2007 r.) i zajmuje powierzchnię 232,76 ha. Na obszarze objętym opracowaniem występują ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*), łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion*), chronione na mocy dyrektywy habitatowej, wymienione w Załączniku I do DYREKTYWY RADY 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz na mocy Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000.

Oprócz istniejących form ochrony przyrody, w granicach analizowanego terenu projektuje się także Zespół Przyrodniczo Krajobrazowy „Dolina rzeki Krąpieli”. Celem ochrony ma być tu zachowanie krajobrazu doliny rzeki Krąpieli, na jej odcinku przełomowym, miejsc występowania różnicowanych fitocenz, oraz bogatych populacji chronionych gatunków roślin oraz zwierząt. Obszar jest zróżnicowany siedliskowo i krajobrazowo w obrębie naturalnych granic doliny rzeki Krąpiel. Odcinek doliny rzecznej o charakterze przełomu (na wschód od analizowanego terenu), z wysokimi krawędziami wysoczyzn dochodzącymi do 20m, posiada bogate zbiorowiska roślinne z urozmaiconymi fitocenzami od grądów i buczyn oraz fitocenozy wodne. Teren o wyjątkowych walorach krajobrazowych.

Plan również przewiduje ochronę i zachowanie gniazda bociana białego, które zlokalizowane jest na terenie kościoła.

Dolinę rzeki Krąpiel należy uznać za lokalny korytarz ekologiczny, umożliwiający wędrówkę zwierząt wydłuż jego ciągu. Wody Krąpieli niosą stosunkowo dużo zawiesiny, lecz bogata fauna reofilna, wysoka liczebność nadecznika stawowego (*Spongilla lacustris*) oraz obecność krasnorostu (*Hildebrandia rivularis*) świadczą o dobrych warunkach tlenowych. Na badanym terenie nie stwierdzono występowania zrzutów zanieczyszczeń, spływ powierzchniowy jest skutecznie zatrzymywany przez otaczające łąki. Istniejąca niewielka hydroelektrownia w znacznej mierze ogranicza migrację samą rzeką, ale dolina Krąpieli niewątpliwie pełni znaczącą rolę w lokalnej komunikacji ekologicznej. Rzeka jest też ważnym miejscem wodopoju zwierzyny a jej brzegi mogą stanowić dogodne miejsce zimowania niektórych gatunków płazów, jak żaba trawna (*Rana temporaria*), czy żaba wodna (*Rana esculenta*).

Na opisywanym terenie nie znajdują się pomniki przyrody.



Rysunek 5. Obszary objęte ochroną przyrody w granicach obszaru Natura 2000 "Dolina Krapieli"

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu:

1. występuje obszar Natura 2000;
2. nie występują pomniki przyrody ani drzewa lub gązdy mogące potencjalnie stanowić pomnik przyrody;
3. zachodzą powiązania funkcjonalno-ekologiczne z pozostałymi obszarami chronionymi w okolicy Strachocina, tym samym potencjalne zmiany w obszarach chronionych na skutek zmian zagospodarowania terenów planu nie powinny mieć miejsca;
4. znajduje się gniazdo bociana białego, które nakazuje się zachować i chronić.

5.2. Ocena zachowania walorów krajobrazowych terenu

Krajobraz na opisywanym obszarze jest zróżnicowany. Na zachodzie wzdłuż drogi krajowej nr 20 znajduje się krajobraz obszarów leśnych, w centrum krajobraz zabudowany wzdłuż drogi gminnej odchodzącej od drogi krajowej nr 20, na wschodzie krajobraz terenów otwartych z terenami porolnymi oraz polami i łąkami odłogowanymi. Pokrycie stanowią głównie elementy struktury wiejskiej (zabudowania i infrastruktura) oraz tereny zieleni urządzonej. Ocena walorów krajobrazowych terenu, wprowadzicie subiektywnie, ale odnosi się do szeroko rozumianego pojęcia estetyki krajobrazu i zrównoważonego zagospodarowania terenów.

Za najkorzystniejsze obszary krajobrazu, cechujące się harmonią, złożonością, wielością planów strukturalnych, jakością budowli, ekspozycją widokową, uporządkowaniem i zagospodarowaniem oraz brakiem widocznych konfliktów środowiskowych uznano tereny w pobliżu rzeki Krapieli. Obszary te charakteryzują się dobrze rozwiniętą strukturą pionową krajobrazu.

Na tym tle można wyznaczyć szczególne panoramy widokowe, warte zachowania, z uwagi szczególne natężenie wymienionych wyżej cech krajobrazu. Wysoką wartość dla opisanego krajobrazu przedstawiają ziołorośla nadrzeczne, sąsiadujące z nimi łąki oraz widoczne na drugim planie zabudowania wiejskie.

Negatywne oddziaływanie na krajobraz wiejski zawsze mają elementy dominujące, a za takie można uznać napowietrzne linie średniego napięcia, tereny porośnięte chwastami, nagromadzenie banerów reklamowych oraz płaską rzeźbę terenu. Plan dopuszcza likwidację napowietrznych linii elektroenergetycznych niskiego napięcia i ich skablowanie.

5.3. Przydatność terenu do rozwoju funkcji użytkowych

Przedstawiona powyżej diagnoza stanu środowiska oraz jego ocena pod kątem istniejących i potencjalnych zagrożeń środowiska upoważnia, by na etapie wskazań wyznaczyć kierunki dalszego zagospodarowania terenu w zgodzie z szeroko rozumianą koncepcją zrównoważonego rozwoju. Ze względu na uwarunkowania środowiskowe, można stwierdzić, że obszar opracowania charakteryzuje się występowaniem czterech stref funkcjonalnych, z których każda, posiada odrębne cechy środowiskowe, predysponujące je do odrębnych funkcji.

Obszar planu można podzielić na strefy, zależnie od predyspozycji i uwarunkowań rozwojowych można dla nich kreślić następujące wskazania:

Strefa I – zabudowa mieszkaniowa, mieszkaniowa z dopuszczeniem usług oraz zabudowa usługowa można określić następujące wskazania:

- obszar zagospodarować zgodnie z uwarunkowaniami fizjograficznymi,
- ograniczyć nową zabudowę do terenów już zainwestowanych lub położonych w ich bezpośrednim sąsiedztwie w celu zachowania cech wiejskiego krajobrazu,
- na obszarze o przekroczonych normach poziomów dźwięku należy wprowadzić zieleni izolacyjną,
- dopuszczalne jest wprowadzenie zabudowy nie związanej ze stałym pobytem ludności,
- podłączenie budynków do kanalizacji,
- stosowanie niskoemisyjnych źródeł ciepła,
- regularna pielęgnacja zieleni i dogęszczanie nasadzeń,
- kształtowanie zabudowy zgodnie z założeniami historycznego układu ruralistycznego,
- na zapleczach działek nakazuje się stosowanie ogrodzeń, umożliwiających swobodną migrację zwierząt.

Strefa II – tereny rolnicze można określić następujące wskazania:

- ze względu na wysokie właściwości infiltracyjne gruntu wskazane jest stosowanie nawozów naturalnych, niestanowiących zagrożenia dla środowiska,
- obszar nie posiada predyspozycji do rozwoju wszelkich typów zabudowy, zarówno pod względem geologicznym jak i wodnym,
- dopuszcza się umocnienie brzegów cieku wyłącznie materiałami naturalnymi,
- należy każdorazowo uzyskiwać zgodę RDOŚ dotyczącą postępowania z gatunkami chronionymi roślin, na podstawie przepisów odrębnych (w przypadku stwierdzenia obecności na terenie gatunków dziko występujących zwierząt, grzybów i roślin, zastosowanie mają przepisy odrębne, dotyczące ochrony gatunkowej),
- w obszarach podlegających ochronie (Natura 2000 „Dolina Kąpieli”, projektowany ZPK-1 „Dolina rzeki Kąpieli”) należy wprowadzić ochronę siedlisk przyrodniczych, wartości przyrodniczych i krajobrazowych oraz naturalnego ukształtowania terenu.

Strefa III – tereny zieleni leśnej można określić następujące wskazania:

- obszar zagospodarować zgodnie z uwarunkowaniami fizjograficznymi, potrzebami gospodarki

leśnej i ochrony przyrody,

- przeprowadzać zabiegi pielęgnacyjne,
- nakazuje się zachowanie i utrzymanie ziołorośli występujących wzdłuż cieku, za wyjątkiem niezbędnej wycinki służącej zachowaniu właściwego stanu technicznego cieku,
- w obszarach podlegających ochronie (Natura 2000 „Dolina Kąpieli”, projektowany ZPK-1 „Dolina rzeki Kąpieli”) należy wprowadzić ochronę siedlisk przyrodniczych, wartości przyrodniczych i krajobrazowych oraz naturalnego ukształtowania terenu.

Strefa IV - tereny zieleni parkowej można określić następujące wskazania:

- sugerowane cięcia pielęgnacyjne,
- zaleca się zagospodarowanie zielenią niską, średnią i wysoką przy zachowaniu historycznej kompozycji zespołu zieleni.

6. CHARAKTERYSTYKA PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU, W TYM SZCZEGÓLNIIE DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW CHRONIONYCH

6.1. Ochrona powietrza atmosferycznego

Badaniem jakości powietrza w województwie zachodniopomorskim zajmuje się Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Szczecinie. Oceny jakości powietrza dokonuje się na podstawie wyników ze stacji pomiarowych rozmieszczonych w poszczególnych strefach województwa. W samym Strachocinie nie prowadzono pomiarów, a najbliższa stacja pomiarowa znajduje się w Lipniku, gdzie wyniki pomiarów w 2010 r. nie wykazały przekroczeń dla poszczególnych parametrów. Cała strefa zachodniopomorska, do której zaliczono Strachocin, uzyskała klasę C. Wynika to z przekroczeń poziomów docelowych dla pyłu PM10 oraz benzo(a)pirenu, których wyższe stężenie w powietrzu obserwuje się na terenie niemal całego kraju. Pozostałe substancje: SO₂, NO_x, C₆H₆, Pb, CO, As, Cd i Ni nie przekraczały określonych dla nich kryteriów. Imisja PM10 oraz benzo(a)pirenu związana jest z zanieczyszczeniami pochodzenia komunikacyjnego oraz koncentracją źródeł emisji niskiej. Na obszarze objętym opracowaniem występuje zabudowa jednorodzinna, gdzie każdy budynek ogrzewany jest osobno. W takiej sytuacji, w celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń do powietrza, wskazane jest stosowanie niskoemisyjnych źródeł energii.

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu:

- 1. dominuje zabudowa jednorodzinna, wyposażona w większości w stare piece opałowe, stanowiące główne źródła zanieczyszczeń;**
- 2. kultura zaopatrzenia w ciepło stoi na niskim poziomie, należy dążyć do zasilania pieców głównie gazem ziemnym lub olejem opałowym.**

6.2. Ochrona gleb i ochrona powierzchni ziemi

Na terenie opisywanej części Strachocina nie stwierdzono, by nastąpiła istotna degradacja gleb i powierzchni ziemi. Typy występujących tu gleb to gleby należące do V klasy bonitacyjnej, powstałe na utworach piaszczystych o słabym kompleksie sorpcyjnym i wysokich właściwościach infiltracyjnych. Na wschodzie dominują gleby organiczne i organiczno-mineralne średniej i słabej jakości, podścielone utworami piaszczystymi. W miejscach położonych najniżej oraz na łąkach rozwijały się miąższe poziomy humusowe (do ok. 1,5 m miąższości) zawierające znaczny udział próchnicy. Gleby te posiadają słabe zdolności buforowe i są nieodporne na uszkodzenia

mechaniczne.

Nie stwierdzono, żeby na terenie opracowania występowało zanieczyszczenie gruntu, które wymagałoby przeprowadzenia zabiegów rekultywacyjnych.

6.3. Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych

Teren opracowania leży w strefie wysokiej podatności wód podziemnych na degradację. Oznacza to, że wody podziemne są słabo chronione przed wpływem czynników z powierzchni terenu. Budowa geologiczna nie zapewnia ochrony zasobów wodnych pierwszego poziomu przed infiltracją zanieczyszczeń. Szczególnie narażony na zanieczyszczenia jest teren pól uprawnych na zachodzie obszaru objętego planem, gdzie nadal prowadzone są prace rolne. Z uwagi na małą żyzność gleb, stosowane są duże ilości nawozów sztucznych, które intensywnie przedostają się do wód gruntowych oraz spływają do rzeki Krąpiel. Plan przewiduje rozbudowę sieci kanalizacji deszczowej, którą odprowadzane będą wody opadowe i roztopowe do istniejącego rowu, rzeki Krąpiel i kanału Strumyk po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych.

Stan czystości Krąpeli budzi obawy. Wyniki badań WIOŚ w Szczecinie zdecydowały o sklasyfikowaniu stanu czystości wód do kategorii „zły”. W przypadku wód płynących źródła zanieczyszczeń mogą być rozlokowane na całym badanym odcinku oraz w górze rzeki i nie można mieć pewności, że działania podejmowane w graniach terenu przedmiotowego miejscowego planu przyniosą efekt. Tym nie mniej w celu zminimalizowania zagrożenia dla stanu czystości wód Krąpeli wskazane jest ograniczenie gospodarki rolnej wymagającej stosowania nawozów sztucznych, zaniechanie lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków i zbiorników na nieczystości płynne. Rozwiązanie gospodarki ściekowej winno zostać oparte o system kanalizacji sanitarnej odprowadzający ścieki do gminnej oczyszczalni.

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu:

- 1. jakość wód podziemnych jest niska, a zanieczyszczenie pochodzi z powierzchni terenu i jest generowane w obrębie nawożonych pól uprawnych;**
- 2. należy położyć nacisk na ochronę zasobów wód podziemnych przez przenikaniem zanieczyszczonych wód do warstw wodonośnych poprzez utwardzenie powierzchni używanych w ruchu kołowym.**

6.4. Hałas

Hałas ustawowo został określony jako zanieczyszczenie środowiska i dlatego przyjmuje się takie same ogólne zasady, obowiązki i formy postępowania związanych z hałasem, jak w pozostałych dziedzinach ochrony środowiska. Powszechnie uważa się, że niekorzystne oddziaływanie hałasu pojawia się przy emisji powyżej 65 dB. Ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności przez utrzymywanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie oraz zmniejszanie poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany.

Informacji o rozkładzie poziomów hałasu dostarczają badania modelowe – symulacje, sporządzane na potrzeby dokumentacji środowiskowych albo pomiary punktowe, które służą do kalibracji tych modeli za pomocą metod *In-situ*. Dla Strachocina nie wykonano mapy akustycznej. Hałas obecnie nie stanowi istotnego problemu dla mieszkańców wsi. Podstawowym jego źródłem jest droga krajowa nr 20, która omija większe tereny zabudowy mieszkaniowej. W przyszłości jednak nie można wykluczyć eskalacji problemu na skutek zbliżenia terenów mieszkaniowych do

drogi, gdyż tereny wchodzące w skład przedmiotowego miejscowego planu bezpośrednio do niej przylegają.

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu:

1. hałas nie stanowi problemu środowiskowego na terenach chronionych akustycznie;
2. w miarę rozwoju zabudowań w przyszłych latach problem uciążliwości akustycznej drogi krajowej nr 20 może narastać. Sugeruje się zachowanie większej odległości zabudowy mieszkaniowej od krawędzi jezdni niż określona w przepisach ustawy z dnia 21 marca 1985 o drogach publicznych.

6.5. Promieniowanie elektromagnetyczne

Podstawowym aktem prawnym regulującym zagadnienia związane z niejonizującym promieniowaniem elektromagnetycznym (w zakresie częstotliwości od 0 do 300 GHz) jest obecnie ustawa – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.).

Na terenie opisywanej części wsi zidentyfikowano źródło pól elektromagnetycznych i z zakresu mikrofal w postaci linii elektroenergetycznych średniego i niskiego napięcia oraz stacji transformatorowej.

7. CHARAKTERYSTYKA POTENCJALNYCH ZMIAN ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ OCENIANEGO DOKUMENTU

W warunkach aktualnego zagospodarowania i użytkowania terenu, w świetle obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie Strachocin, nie przewiduje się znaczących zmian w środowisku.

Nowym elementem wprowadzanym teraz do zmiany planu, poza wnioskowaną zmianą funkcji usługowej na mieszkaniową i nieznacznym powiększeniem terenu pod zabudowę), jest wprowadzenie ustalenia dotyczącego specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Dolina Krąpieli”. Brak realizacji projektu planu przyczyni się do utrzymania dotychczasowej struktury użytkowania gruntów i utrzymania jakości środowiska na dotychczasowym poziomie. Utrzymanie statusu dzisiejszego najprawdopodobniej zakonserwuje środowisko, a nowy plan jest okazją do stymulacji procesów rozwojowych i modernizacyjnych.

Niepodejmowanie zmian miejscowego planu, jako wariant alternatywny rozwoju obszaru, ze względu na wymienione wcześniej cele i uwarunkowania, należy odrzucić, z uwagi na niezgodność stanu prawa miejscowego z przepisami prawa wyższej rangi.

8. OCENA I DEFINICJA PROBLEMÓW ŚRODOWISKOWYCH OBSZARU PLANU

Generalnie stan środowiska w opisywanym obszarze odpowiada środowiskom terenów wiejskich, a wymienione powyżej zagrożenia to w większości wynik działalności ludzkiej, a nie uwarunkowań naturalnych. W tej sytuacji ograniczanie zagrożeń w wielu przypadkach posiadać będzie charakter działań prewencyjnych, polegających na uwzględnieniu bieżących potrzeb ochrony środowiska, wynikających z uwarunkowań terenowych jak i prawnych.

Ograniczenie zagrożeń środowiska na badanym obszarze polegać będzie na wprowadzaniu właściwych ustaleń szczegółowych w treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz na dokładnym ich egzekwowaniu. Jak wykazano powyżej, część zagrożeń wynika z dokonanych już przekształceń. Cele ograniczenia antropopresji wskazano w poniższej tabeli.

Tabela 1: Definicja problemów środowiskowych obszaru planu

Problem środowiskowy	Waga problemu	Sposoby zapobiegania
emisja niska zanieczyszczeń do powietrza	niska	<ul style="list-style-type: none"> projektowanie zaopatrzenia w ciepło z indywidualnych niskoemisyjnych źródeł ciepła
degradacja zasobów wód podziemnych	niska	<ul style="list-style-type: none"> wprowadzić zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej nakazać podłączenie do sieci kanalizacji sanitarnej doprowadzenie wód opadowych z terenów utwardzonych dróg i parkingów do kanalizacji deszczowej ze rzutem do istniejącego rowu, rzeki Krapiel i Kanału Strumyk po poczyszczaniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych zakazać rozwiązań tymczasowych w tym zakresie
hałas	niska	<ul style="list-style-type: none"> stosowanie stolarki okiennej o wysokich parametrach akustycznych odsunięcie linii zabudowy mieszkaniowej od krawędzi drogi krajowej nr 20
zachowanie terenów zieleni	wysoka	<ul style="list-style-type: none"> pielęgnacja szaty roślinnej zapewnienie sukcesji na miejsce wymierających osobników dostosowanie nieprzekraczalnej linii zabudowy do zasady minimalnej ingerencji w drzewostan zachowanie zieleni wysokiej zachowanie siedliska przyrodniczego 6430 w granicach obszaru Natura 2000; dla gatunków dziko występujących zwierząt, grzybów i roślin, zastosowanie mają przepisy odrębne, dotyczące ochrony gatunkowej - uzyskanie zgody RDOŚ na zniszczenie lub relokację stosowanie zasad zawartych w Dyrektywie Rady Wspólnot Europejskich 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory oraz Ustawie o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURY2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO

Jak już wspomniano wcześniej, celem sporządzenia przedmiotowej zmiany planu jest określenie przeznaczenia terenów oraz sposobu zagospodarowania obszarów zainwestowanych lub w ich sąsiedztwie. Planowane zagospodarowanie wprowadza poprawę warunków funkcjonowania terenu, wyeliminowanie konfliktów przestrzennych i funkcjonalnych oraz stworzenie podstawy do poprawy ich funkcji. Zidentyfikowane źródła oddziaływań na środowisko w kontekście projektu zmiany planu dotyczą w zasadzie wyłącznie rozbudowy terenów mieszkaniowych i funkcji im towarzyszących.

Celem omówionych wcześniej przekształceń jest poprawa warunków funkcjonowania terenu, wyeliminowanie konfliktów przestrzennych i w tym szczególnie z uwagi na ustalony w obszarze planu specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 i występujące siedlisko przyrodnicze chronione.

Wprowadzanie gazów lub pyłów do atmosfery

Wzrost ilości domów oraz obiektów usługowych, które mogą powstać w wyniku realizacji planu, przy przyjętych ustaleniach w planie, nie spowoduje znacznego wzrostu emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego z systemów grzewczych. Utrzymany zostaje sposób ogrzewania budynków i przygotowania ciepłej wody użytkowej w oparciu o indywidualne źródła ciepła. Plan wyklucza stosowanie w nowo wybudowanych obiektach paliw stałych, za wyjątkiem niskoemisyjnych instalacji na paliwo stałe, ciekłe lub gazowe, jako podstawowego źródła ciepła, co przyczyni się do nie pogarszania jakości powietrza atmosferycznego wraz ze wzrostem ilości źródeł emisji. Plan gwarantuje tym samym utrzymanie normatywnych wartości emisji zanieczyszczeń wprowadzanych do atmosfery, określonych w przepisach odrębnych.

Udział w emisji zanieczyszczeń powietrza będą mieć również pojazdy samochodowe poruszające się po istniejących ciągach komunikacyjnych obsługujących istniejące oraz nowe tereny mieszkaniowe i usługowe. Nie wzrośnie poziom emisji komunikacji, na którą składają się głównie tlenki azotu, tlenki węgla, węglowodory. Z uwagi na to, że drogi te mają charakter dróg lokalnych i dojazdowych nie prognozuje się takiego oddziaływania, które mogłoby spowodować niedotrzymanie standardów środowiskowych w zakresie oddziaływań na powietrze atmosferyczne.

Rozwój zabudowy w obrębie planu nie wpłynie znacząco na wzrost ilości substancji emitowanych do powietrza z terenów dróg, gdyż plan nie przewiduje wprowadzania funkcji skutkujących wzrostem udziału pojazdów ciężarowych w ogólnym potoku ruchu, a to one mają największy udział w emisji zanieczyszczeń do powietrza z terenów głównych dróg tranzytowych. Nowa zabudowa realizowana w oparciu o plan to głównie zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

Wytwarzanie odpadów

Odpady wytworzone w terenach mieszkaniowych lub usługowych, gdzie dopuszcza się lokalizację usług nieuciążliwych będą miały głównie charakter odpadów komunalnych. W strumieniu odpadów będą mogły znajdować się niewielkie ilości odpadów niebezpiecznych (np. zużyte baterie, lekarstwa, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny). Oszacowanie ich rodzaju i ilości jest niemożliwe na etapie projektu planu. Sposób postępowania z odpadami niebezpiecznymi określają przepisy

odrębne. Gromadzenie i odbiór odpadów będzie się odbywał zgodnie z przepisami o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, które stanowią prawo lokalne. Odpady komunalne będą gromadzone w pojemnikach znajdujących się przy każdym gospodarstwie domowym w przypadku zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowej z dopuszczeniem usług oraz w pojemnikach o większej pojemności przy każdym podmiocie gospodarczym. Następnie po wcześniejszej segregacji, będą przekazywane podmiotom posiadającym uprawnienia zezwalające na odbiór odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. W związku z tym nie prognozuje się negatywnego oddziaływania terenów mieszkaniowych i usługowych pod względem wytwarzania odpadów. Punkty przyjmowania odpadów w gminie położone są poza granicami planu i są przygotowane na wzrost ilości przyjmowanych odpadów.

Wprowadzanie ścieków do wód lub ziemi

W związku z możliwością powstania nowej zabudowy mieszkaniowej i usługowej nastąpi zwiększenie ilości ścieków sanitarnych. Przewiduje się ich odprowadzanie w systemie istniejącej i projektowanej sieci kanalizacji sanitarnej do oczyszczalni ścieków, zlokalizowanej poza obszarem planu. Przy założeniu, że ścieki w całości będą odprowadzane kanalizacją do oczyszczalni ścieków nie będą stanowić zagrożenia dla środowiska gruntowo-wodnego. Z planu wynika możliwość korzystania z indywidualnych i lokalnych rozwiązań poprzez zastosowanie szczelnych zbiorników bezodpływowych, do momentu podłączenia do kanalizacji sanitarnej. Odprowadzenie wód opadowych (m.in. z powierzchni dachów, parkingów i jezdni) odbywać się będzie w oparciu o istniejącą i projektowaną kanalizację deszczową oraz przy zastosowaniu systemów do podczyszczania wód opadowych.

Emisja hałasu

Obszar objęty opracowaniem pozostaje głównie pod wpływem oddziaływań akustycznych ze źródeł komunikacyjnych – ruchu kołowego. Hałas drogowy generowany jest przez pojazdy poruszające się drogą krajową nr 20. Wzdłuż tej trasy może dochodzić do przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu dla zabudowy mieszkaniowej. Przekroczenia występują najprawdopodobniej liniowo wzdłuż drogi. Na przydrożu obiektem mogącym stanowić przeszkodę w propagacji fal jest las znajdujący się pomiędzy drogą krajową nr 20, a zabudową jednorodzinną. Jedynie teren elementarny 3 MN,U zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem usług znajduje się przy bezpośrednim kontakcie z drogą krajową. W celu ochrony lokali mieszkalnych przed działaniem hałasu w planie nakazano stosowanie rozwiązań architektonicznych i konstrukcyjnych eliminujących negatywne skutki sąsiedztwa trasy komunikacyjnej lub zmniejszających jej uciążliwość co najmniej do poziomu ustalonego w przepisach odrębnych.

Niewielki wzrost poziomu hałasu nastąpi na nowoprojektowanych obszarach mieszkaniowo-usługowych i usługowych. Ponieważ są to drogi lokalne i dojazdowe nie prognozuje się tam przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu. Niestety, na etapie projektu planu nie można ustalić do końca jakiej ładowności samochody będą poruszały się po drogach prowadzących do terenów usług, ale można przypuszczać, że poziom hałasu z tego powodu ulegnie zwiększeniu.

Emisja pól elektromagnetycznych

Jako użytkowanie dopuszczalne na terenach mieszkaniowych i mieszkaniowo-usługowych projekt planu zezwala na lokalizację infrastruktury technicznej. W ramach takiego przeznaczenia mogą mieścić się obiekty i urządzenia emitujące promieniowanie elektromagnetyczne do środowiska. Przewiduje się utrzymanie istniejącej linii niskiego napięcia i średniego napięcia na terenie w obszarze i poza obszarem objętym planem, do czasu ich skablowania. Wobec takich ustaleń nie

przewiduje się negatywnego oddziaływania tych obiektów na środowisko i zdrowie ludzi.

Ryzyko wystąpienia poważnych awarii

W obecnym i projektowanym stanie zainwestowania obszaru nie ma ryzyka wystąpienia nadzwyczajnych awarii ani na obszarze projektu planu, ani w bezpośrednim jego sąsiedztwie. Plan zakazuje realizacji nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Bezpośrednio w terenie opracowania może dojść do awarii związanych z transportem materiałów niebezpiecznych (możliwość transportu materiałów niebezpiecznych i toksycznych środków przemysłowych przez całą dobę), najczęściej są to paliwa płynne oraz skroplone gazy i mieszaniny węglowodorów gazowych. Jest to zagrożenie powszechne i nie wymaga odrębnych zapisów w miejscowym planie.

Niekorzystne przekształcenie naturalnego ukształtowania terenu

Budynki i zainwestowanie infrastrukturalne powstające na podstawie projektu planu nie będą powodować znacznych przekształceń powierzchni terenu. Opisywany teren nie posiada walorów w postaci ukształtowania terenu wymagającego zabiegów ochronnych, za wyjątkiem terenu rolnego w sąsiedztwie rzeki Krąpiel i skarpy położonych poza określoną linią zabudowy w terenie 12 MN,U. Ustalenia planu nakazują ochronę i umocnienie skarpy poprzez nasadzenia zieleni. Na obszarze objętym projektem nie przewiduje się więc powstania takich zmian, które wpłyną niekorzystnie na rzeźbę terenu.

Wykorzystywanie zasobów środowiska

Na istniejące zasoby środowiska składa się przede wszystkim niewielka ilość wysokich drzew i które stanowią najcenniejszy element środowiska na tym obszarze. Nie występują tu jednak drzewa, które spełniałyby wymagania, jakie spełniać muszą drzewa uznawane za pomniki przyrody. Poza tym tereny planu to tereny o wysokiej bioróżnorodności biologicznej. Plan ustala zakaz wycinki, za wyjątkiem:

- cięć sanitarnych i pielęgnacyjnych,
- wycinki drzew gatunków niepożądanych,
- wycinki związanej z realizacją i przebudową ulic i dróg ustalonych w planie,
- wycinki związanej z prowadzeniem prac melioracyjnych,
- wycinki związanej z realizacją inżynierskich urządzeń sieciowych i sieci inżynierskich,
- wycinki drzew i krzewów rosnących w korycie cieku (dno i skarpy) utrudniających swobodny przepływ wody.

Elementem podlegającym ochronie są stanowiska ziołorośli nadrzecznych *Convolvulalia sepium* o kodzie 6430 na mocy Dyrektywy habitatowej, Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz na mocy Rozporządzenia Ministra Środowiska. Z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów do wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000. Plan nie pozwala na lokalizowanie jakiejkolwiek zabudowy ani upraw rolnych w obrębie siedliska.

Plan wprowadza zalecenie zachowania zwartej zieleni pomiędzy obszarami pełniącymi funkcje usługowe a pełniącymi funkcje mieszkaniowe oraz w strefach pomiędzy liniami zabudowy a granicami terenów. Spowoduje to wzrost powierzchni zagospodarowanej zielenią oraz poprawę ochrony istniejącej zieleni urządzonej.

Wody powierzchniowe i podziemne

Odprowadzenie ścieków do istniejącej i projektowanej kanalizacji zabezpieczy wody powierzchniowe i podziemne przed wzrostem poziomu zanieczyszczeń. Projekt planu uwzględnia docelowo obowiązek odprowadzania ścieków do istniejącego kolektora sanitarnego zlokalizowanego poza obszarem planu. W tym kontekście nie przewiduje się negatywnego wpływu na wody powierzchniowe lub podziemne.

Krajobraz

Obszar projektu planu jest zainwestowany, zabudowa mieszkaniowa i usługowa koncentruje się wzdłuż dróg zawiązując do historycznego układu zabudowy wiejskiej. Działalność zorganizowana w ramach nieruchomości sprowadza się do działalności nie zaliczanej do grup znacząco oddziałujących na środowisko. Tereny poza zabudową urządzone są w formie terenów powierzchni biologicznie czynnych. Ze względu na pełnioną funkcję w przeszłości, teren ten miał od dawna przekształcone środowisko naturalne, a na terenach obecnie nie zagospodarowanych zachodzi proces sukcesji roślinności niskiej o małych wymaganiach siedliskowych.

Realizacja ustaleń planu spowoduje pozytywne zmiany w krajobrazie. Plan nakazuje rozwój zabudowy w stylu już istniejącej, wprowadza obowiązek harmonijnego charakteru zabudowy, ustala obowiązujące linie zabudowy, umożliwia realizację zabudowy w miejscach dotychczas niewykorzystanych. Ponadto wprowadza się zasady umieszczania reklam na elewacjach budynków w sposób niezmieniający lub niezakrywający elementy wystroju architektonicznego oraz zakazuje się lokalizacji nowych i przedłużania istniejących reklam wolno stojących w terenach elementarnych: 3 MN,U, 6 U, 20 KD.D położonych w bezpośrednim sąsiedztwie drogi krajowej nr 20. Zakazuje się lokalizacji reklam wbudowanych:

- na budynkach zabytkowych
- mogących zakłócać warunki mieszkaniowe.
- na budynkach w terenach elementarnych 3 MN,U i 6 U.

Najważniejszym aspektem krajobrazowym jest uzupełnienie istniejącej zabudowy w obrębie wsi, zagęszczenie i utrzymanie w harmonii i otoczeniu. Zmiany wynikające z realizacji ustaleń planu przyczynią się do poprawy wartości estetycznej obszaru.

10. OPIS STANU ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYMI ZNACZĄCYMI SKUTKAMI DLA ŚRODOWISKA I OBSZARÓW NATURA 2000

Przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko wiąże się bezpośrednio z ustaleniem lub dopuszczeniem w planie przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Na obszarze planu taki zakaz obowiązuje na wszystkich terenach w odniesieniu do nowych przedsięwzięć. Nie przewiduje się negatywnych skutków dla środowiska i obszaru Natura 2000

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W MIEJSCOWYM PLANIE

Biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg projektowanego planu oraz brak znaczących oddziaływań na cele i przedmiot ochrony w obszarze Natura 2000 i w jego bezpośrednim sąsiedztwie, nie przedstawiono rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w niniejszych dokumencie. Ustalenia zawarte w projekcie planu są korzystne pod względem środowiskowym, zapewniają ochronę przyrody i uwzględniają zasady zrównoważonego rozwoju.

12. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, A SZCZEGÓLNIE NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ I SPÓJNOŚĆ OBSZARÓW NATURA 2000

Skuteczność zapisów w ograniczaniu presji na środowisko będzie można określić dopiero po analizie przyszłych danych monitoringowych, które określą przemiany jakie zajdą w środowisku wsi po realizacji planu. Niestety proces ten może być długotrwały, a ocena skutków realizacji projektowanego dokumentu obarczona niedoskonałościami, wynikającymi np.: z niepełnego zakresu realizacji lub zmian, jakie zostaną wprowadzone przez dokumenty wyższej rangi.

Planowane rozwiązania zawarte w projekcie planu nie będą negatywnie oddziaływać na siedlisko przyrodnicze będące przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000 nie wskazano rozwiązań mających na celu kompensację przyrodniczą.

Biorąc pod uwagę rodzaje funkcji wprowadzanych przez plan jak również skalę ich oddziaływania oraz charakter otoczenia planu nie zachodzi potrzeba wprowadzania, innych niż zastosowane w planie, rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko, a szczególnie na cele i przedmiot ochrony oraz integralność i spójność obszarów Natura 2000.

13. INFORMACJE O STOSOWANYCH METODACH SPORZĄDZANIA PROGNOZY

Określanie przyszłych oddziaływań na środowisko na poziomie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego posiada liczne metodyki, które dobierane są indywidualnie do prognozy w zależności od charakteru funkcji i wielkości obszaru objętego planem. Prognozowanie powinno uwzględniać heterogeniczność i nieliniowość zjawisk i uwarunkowań środowiskowych obszaru opracowania, zarówno w sferze biotycznej jak i abiotycznej oraz możliwości legislacyjno-prawne ustanawiania przyszłego przeznaczenia i warunków zainwestowania terenów.

Biorąc pod uwagę powyższe uwarunkowania wytypowano następujące metody ocen oddziaływania na środowisko, które zostały wykorzystywane w Prognozie i pomogły w określeniu przyszłych oddziaływań na środowisko:

1. Prognozowanie przez analogię: polega na bazowaniu na wynikach obserwacji i pomiarów dotychczas wykonanych podobnych inwestycji i porównaniu ich z planowanymi, o podobnych parametrach.
2. Prognozowanie eksperckie: oparte na bazie wiedzy, doświadczenia i intuicji eksperta, metoda ta z uwagi na wysoką skuteczność jest najczęściej stosowaną metodą w OOS. Bardzo często jest ona łączona z metodą prognozowania przez analogię. W prognozowaniu eksperckim wykorzystuje się informacje ze źródeł istniejących oraz dane zebrane poprzez monitoring lub pomiary i wizje terenowe.

W opracowaniu Prognozy zastosowano podejście metodyczne polegające na ilościowym i jakościowym scharakteryzowaniu zagrożeń i presji, jakie przyszłe inwestycje, które zostaną zrealizowane na podstawie zapisów planu, będą wywierać na środowisko. Dzięki takiemu podejściu każdą z przyszłych inwestycji jako potencjalne źródło presji – stresora, które w zależności od charakteru oddziaływać będzie w rozmaity sposób na poszczególne komponenty środowiska. Najpierw przeanalizowano sieć powiązań pomiędzy komponentami środowiska a źródłami presji. Dzięki temu, w drugim etapie, stało się możliwe określenie oddziaływań bezpośrednich, pośrednich, wtórnych i skumulowanych na poszczególne komponenty środowiska. Takie postępowanie zapobiega pominięciu któregośkolwiek komponentu w ocenie oddziaływania na środowisko obszaru opracowania.

Szczegółowe kryteria oceny metodą matrycową a także założenia, jakie podjęto przy określaniu obu metod opisano w dalszej części opracowania.

14. PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ OCENIANEGO DOKUMENTU

Miejscowy plan jest dokumentem wskazującym kierunki gospodarowania przestrzenią oraz zasady rozwoju i ochrony w oparciu o zaistniałe potrzeby i w korelacji z istniejącymi uwarunkowaniami. Rzeczywista ocena oddziaływania na środowisko będzie możliwa dopiero na etapie decyzji administracyjnych zezwalających na budowę inwestycji dopuszczalnych w planie i późniejszym planem inwestycji.

Jeśli chodzi o postanowienia planu schemat badań może przyjąć formę od ogółu do szczegółu. Nie mniej wszelkie badania i analizy należałoby rozpocząć od przeanalizowania rozstrzygnięć przestrzennych, co w dużej mierze wykonano w opracowaniu ekofizjograficznym:

- które tereny przeznaczyć pod zabudowę, a które tereny pozostawić jako otwarte,
- sprawdzić strukturę przyrodniczą terenów przeznaczonych pod zabudowę,
- określić dopuszczalne formy zabudowy i zagospodarowania terenu.

Powyższe analizy już na etapie sporządzania planu pozwoliły na symulację skutków realizacji ustaleń na środowisko pod kątem dynamiki zmian powierzchni otwartych w strukturach przestrzennych gminy, integralności terenów otwartych w tym ciągów ekologicznych, a także w relacjach otoczeniem zewnętrznym.

Najlepszym sposobem oceny zmian będzie ocena w opracowaniu ekofizjograficznym w następnej edycji Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i w sąsiednich nowo opracowywanych miejscowych planach, wg schematu: analiza tempa i skali przyrostu terenów zurbanizowanych, analiza tempa i skali przyrostu uzbrojenia terenów, analiza dynamiki zmian dynamiki punktowych i liniowych zagrożeń środowiskowych, fragmentaryzacji przestrzennej obszarów otwartych. Pośrednio oceny takiej dokonują i dokonywać będą edycje dokumentów:

- Program Ochrony Środowiska,
- Program gospodarki odpadami,
- plan ochrony obszaru Natura 2000.

15. OCENA PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ I SPÓJNOŚĆ OBSZARÓW NATURA 2000

Na opisywanym obszarze znajduje się specjalny obszar ochrony Natura 2000. Pozytywnym oddziaływaniem dla tego obszaru objętego tą formą ochrony będzie utworzenie planowanego Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego „Dolina Rzeki Krąpieli”, który będzie stanowił strefę buforową między obszarami rolniczymi a naturalnymi siedliskami przyrody oraz spełniał funkcję korytarza ekologicznego wzdłuż rzeki Krąpiel. Nieprzekraczalna linia zabudowy w terenie 8 MN nie dopuszcza do powstania budynków w granicach obszaru Natura 2000 oraz w granicach ZPK „Dolina rzeki Krąpieli”. Oba te obszary będą stanowiły korytarz ekologiczny wzdłuż rzeki, umożliwiając swobodne przemieszczanie się zwierząt. Należy zatem stwierdzić, że realizacja zapisów planu nie wpłynie bezpośrednio na cele i integralność obszaru Natura 2000.

16. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWIKO

Analizowany projekt planu nie zawiera rozwiązań wskazujących na możliwość zaistnienia transgranicznego oddziaływania na środowisko. Oddziaływania wynikające z ustaleń planu będą miały zasięg co najwyżej lokalny.

17. WNIOSKI

Opisywana zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym Strachocin zawiera szereg działań:

1) łagodzących:

- w miejsce najsilniej zagrożone hałasem, położone przy drodze krajowej nr 20, wprowadza zabudowę usługową,
- wyklucza zabudowę w miejscach narażonych na osuwanie mas ziemnych,
- uniemożliwia zabudowę na terenie siedliska przyrodniczego o kodzie 6430,

2) alternatywnych:

- dopuszcza się korzystanie z indywidualnych i lokalnych rozwiązań poprzez zastosowanie szczelnych zbiorników bezodpływowych, następnie nakazuje się podłączenie do kanalizacji sanitarnej po jej wykonaniu,
- sankcjonuje obecność gniazda bociana białego,
- zakazuje stosowania wysokoemisyjnych źródeł ciepła,
- przyjmuje funkcje mieszkaniową i usługową jako dominujące z parametrami odpowiadającymi zabudowie zlokalizowanej w okolicy,

Po przeanalizowaniu uwarunkowań środowiska obszaru planu, w nawiązaniu do jego otoczenia, można stwierdzić, że projektowany dokument wprowadza właściwe funkcje, zgodne z uwarunkowaniami, które nie będą skutkowały ponadnormatywnymi presjami na środowisko, i które mają odpowiednie tryby postępowania w przypadku naruszeń prawa.

18. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu jest dokumentem sporządzanym na podstawie ustawy o dostępie do informacji o środowisku i ocenach oddziaływania na środowisko. Prognoza ocenia rozwiązania zawarte w projekcie planu pod kątem potrzeby ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju wsi. Do oceny rozwiązań zastosowano metodę analogii - stosowaną w ocenach oddziaływania na środowisko przy braku parametrów do obliczeń.

Przewidziano utrzymanie istniejących funkcji z możliwością rozbudowy i modernizacji obiektów. Dopuszczono możliwość realizacji nowej zabudowy mieszkaniowej i usługowej. Na nowoprojektowanych obszarach mieszkaniowych, mieszkaniowych z dopuszczeniem usług i usługowych, wzdłuż projektowanej drogi wewnętrznej nastąpi wzrost poziomu hałasu. Nie prognozuje się jednak tam przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu, ze względu na charakter drogi.

Pozytywnym aspektem planu jest zakaz wprowadzania usług powodujących uciążliwości dla środowiska. Plan zakazuje realizacji nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Projekt planu uwzględnia docelowo obowiązek odprowadzania zanieczyszczonych ścieków do istniejącego kolektora sanitarnego zlokalizowanego poza obszarem planu.

Wzrośnie obszar powierzchni pokrytej utwardzonymi nawierzchniami, co spowoduje większe kumulowanie ciepła. Pojawienie się nowego zainwestowania, ciągów komunikacyjnych spowoduje wzrost zanieczyszczeń powietrza. Jednak do poprawy jakości powietrza może przyczynić się stosowanie w nowych obiektach niskoemisyjnych paliw stałych, jako źródła ciepła.

Realizacja ustaleń planu spowoduje pozytywne zmiany w krajobrazie. Plan nakazuje zachowanie zabudowy historycznej, wprowadza obowiązek harmonijnego charakteru zabudowy, ustala obowiązujące linie zabudowy. Ponadto zakazuje umieszczania reklam na elewacjach budynków w sposób zmieniający lub zakrywający elementy wystroju architektonicznego oraz na parcelach w sposób przesłaniający ich frontowe elewacje. Zmiany wynikające z realizacji ustaleń planu przyczynią się do poprawy wartości estetycznej obszaru.

Na obszarze opracowania występuje obszar Natura 2000 oraz proponowany do objęcia ochroną w ramach zespołu przyrodniczo-krajobrazowego. Nie prognozuje się transgranicznego oddziaływania na środowisko. Rozwiązania zawarte w przedmiotowym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pozwalają na bardziej efektywne wykorzystanie przestrzeni, są zgodne z przyrodniczymi predyspozycjami terenu, uwzględniają historyczne otoczenie i walory kulturowe terenu oraz są prawidłowe z punktu widzenia potrzeb środowiska i zasad zrównoważonego rozwoju.

Reasumując, nie prognozuje się znaczącego, negatywnego oddziaływania na środowisko w wyniku wykonania zapisów projektu uchwały. W wielu aspektach projekt planu korzystnie wpłynie na poprawę jakości środowiska, szczególnie na walory krajobrazowe dzięki zaplanowanemu, a nie chaotycznemu rozwojowi terenu. Należy podkreślić wysoką dbałość autorów projektu o szczegóły związane z ochroną środowiska, zgodnie z aktualnym stanem prawnym oraz z uwarunkowaniami środowiskowymi terenów wsi Strachocin.

19. LITERATURA I WYKORZYSTANE MATERIAŁY

- projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie Strachocin,
- Uchwała Nr XXI/180/12 Rady Gminy Stargard Szczeciński z dnia 26 października 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie ewidencyjnym Strachocin,
- materiały Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie;
- Opracowanie ekofizjograficzne szczegółowe, sporządzone przez Pracownię Ochrony Środowiska PRO GAJA Hanna Bukowska, Bydgoszcz, luty 2012 r.;
- Standardowy Formularz Danych (SDF) dla obszaru Natura 2000 „Dolina Krapieli”;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Stargard Szczeciński uchwalone uchwałą nr XXXIII/247/05 Rady Gminy Stargard Szczeciński z dnia 31 grudnia 2005 r. ,
- serwer WMS www.geoportal.gov.pl;
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa zachodniopomorskiego, czerwiec 2002 r.,
- Strategia Rozwoju Województwa Zachodniopomorskiego, uchwalona 19.12.2005 r.
- Strategia Rozwoju Społeczno – Gospodarczego Gminy Stargard Szczeciński na lata 2007-2020 r.,
- Waloryzacja przyrodnicza województwa zachodniopomorskiego, Biuro Konserwacji Przyrody, Szczecin 2010 r.,